

som har Det Konservative Folkepartis bevilgning. Vi er positivt indstillet over for solvarme som en af de kilder, der kan og bør udnyttes. Vi ser derfor også med stor glæde, at der allerede er etableret mange solvarmeanlæg landet over.

Men ifølge den nuværende lov om solvarmepligt tvinges bygherren til at etablere solvarmeanlæg. Det kan vi ikke tilslutte os. Vi er af den opfattelse, at den enkelte bygherre selv bør have mulighed for at vælge, om man ønsker at installere solvarmeanlæg i boligen eller ej. Derfor støtter vi forslaget om, at reglerne om solvarmepligt bliver ophævet.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror egentlig, fru Aase D. Madsen kom tættest på den egentlige begrundelse for det her forslag, nemlig at det handler om at få vasket tavlen ren fra den tidligere regering. Det hele skal væk, intet er for småt, væk med det, sådan at man kan få forklaret og vist og gjort det meget tydeligt over for befolkningen, at det virkelig er nye tider, vi taler om.

Det er i hvert tilfælde svært at finde begrundelsen. Begrundelsen med tvang er jo også uhyre søgt, for er det så også tvang, når vi har tilslutning til kraftvarmeværker i store dele af Danmark? Er det tvang, når vi skal have skattepengene op af lommerne? Er det tvang, når vi har et bygningsreglement, der i øvrigt pålægger os en lang række forpligtelser i forbindelse med både ombygning og nybyggeri? Hvor går grænsen så? Man kunne jo lige så godt have valgt at bruge et andet begreb end tvang. Men tvang er sådan et godt begreb, for det har sådan en god folkelig klang, ikke? Hvem kan lide tvang? Ingen, puh ha, nej. Men når vi gerne vil noget, plejer vi jo også at kalde det lovgivning i stedet for. Men det gør vi så bare ikke her. Regeringen gør det i hvert tilfælde ikke her, der hedder det så tvang.

Nu erklærer regeringen jo så, at den er vældig positiv over for udbredelsen af solvarme, og det er jo rørende. Det fik mig til at tænke på, hvordan det ville lyde i regeringens ører, hvis jeg nu sagde: Jamen jeg er også vældig positiv over for denne her regering, bare den får så lidt indflydelse som overhovedet muligt. Det er sådan nogenlunde en parallel til det, der står i lovforslaget, for hvad nytter det, at regeringen ved festlige lejligheder eller på papir siger, at den er positiv over for det her, når det, den gør, i realiteten er at modarbejde det?

Det er jo et område, hvor det er de små ting, der rent faktisk flytter noget; det er de signaler, man sender ud, nemlig om, at det her har betydning, og at man lægger vægt på det ikke alene som led i en miljøpolitik, men også som led i en ny og moderne og fremadrettet erhvervspolitik, hvor man satser på det, som jeg tror fru Helga Moos har kaldt solopgangsteknologierne, nemlig de teknologier, hvor vi rent faktisk har en førende rolle i Danmark i forvejen, hvor vi har nogle industrier, der i årevis har udviklet for at få det her op at stå, og det er da helt klart, at de da får et gok i nødden på grund af det her.

Jeg tror da, at vi alle sammen gerne ville have, at solvarme var så markedsmoden, så det bare kørte derudad. Men sådan er det jo ikke med nye teknologier. Det tager en lang periode, inden de er så markedsmodne, at de klarer sig selv i konkurrencen over for det andet. Og det er dér, regeringen ulykkeligvis sætter bremserne i hele vejen rundt, hvilket vi på enhver måde beklager.

Men vi må jo sige, at så længe der er et flertal, vil det gå den vej. Så der er formentlig kun én ting at gøre, og det er at få lagt så maksimalt pres på det flertal udefra, så det besinder sig. For det kommer tilsyneladende ikke af sig selv, heller ikke, selv om de første 100 dage er overstået.

Martin Lidegaard (RV):

Solen gik ned, da den nye regering stod op, kan man vist godt sige lidt polemisk, i hvert fald når vi taler om vedvarende energi. Og med det her lovforslag fortsætter stilen. Derfor kan jeg med det samme afsløre, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Vi skal stadig væk passe på vores miljø, og vi er langt fra at nå målene for nedbringelse af CO₂, som vi har forpligtet os til ifølge Kyotoaftalen, og som regeringen har udtalt sin fortsatte støtte til. Derfor synes vi, at det er lige lovlig flot af regeringen at slå ud med armene og sige, at man forventer, at det private initiativ nok skal løse den udfordring, som man gør det i det her forslag. Det er der jo intet der tyder på er tilfældet.

Ud over det miljømæssige hensyn, som for Det Radikale Venstre er det vigtigste, spiller den vedvarende energi også en sikkerhedspolitisk rolle, som Europa-Kommissionens grønne bog om energi for nylig slog fast. Det er måske et argument, som passer bedre til regeringens ideologi. I dag er vi alt for afhængige af import af fossile brændstoffer fra især Mellempøsten, og det bliver ikke bedre i fremtiden, medmindre vi gør en